ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1071/2009 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2009

σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 71 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων [2],

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η ολοκλήρωση μιας εσωτερικής αγοράς οδικών μεταφορών με θεμιτούς όρους ανταγωνισμού απαιτεί την ομοιόμορφη εφαρμογή κοινών κανόνων χορήγησης αδειών πρόσβασης στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων ή επιβατών («επάγγελμα του οδικού μεταφορέα»). Αυτοί οι κοινοί κανόνες θα συμβάλουν στην επίτευξη υψηλού επιπέδου επαγγελματικής επάρκειας των οδικών μεταφορέων, στην ορθολογική οργάνωση της αγοράς και στη βελτίωση της ποιότητας εξυπηρέτησης προς όφελος των οδικών μεταφορέων, των πελατών τους και της οικονομίας γενικότερα, καθώς και σε μεγαλύτερη οδική ασφάλεια. Μπορούν επίσης να ευνοήσουν την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης από τους οδικούς μεταφορείς.

(2) Η οδηγία 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και την αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που διευκολύνουν την πραγμάτωση του δικαιώματος εγκαταστάσεως των μεταφορέων αυτών στον τομέα των εθνικών και διεθνών μεταφορών [4], καθορίζει τους ελάχιστους όρους για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα, καθώς και για την αμοιβαία αναγνώριση των εγγράφων που απαιτούνται προς τον σκοπό αυτό. Ωστόσο, η πείρα, η ανάλυση επιπτώσεων και διάφορες μελέτες δείχνουν ότι η οδηγία εφαρμόζεται με διαφορετικό τρόπο στα κράτη μέλη. Οι διαφορές αυτές έχουν πολλές αρνητικές συνέπειες, συγκεκριμένα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού, έλλειψη διαφάνειας στην αγορά και ομοιόμορφου ελέγχου, ελλοχεύει δε ο κίνδυνος επιχειρήσεις που απασχολούν προσωπικό με χαμηλό επίπεδο επαγγελματικής επάρκειας να είναι αμελείς ή να τηρούν λιγότερο αυστηρά τους κανόνες οδικής ασφάλειας και κοινωνικής πρόνοιας, γεγονός που μπορεί να βλάψει την εικόνα του κλάδου.

(3) Οι συνέπειες αυτές είναι ακόμη πιο βλαπτικές ως προς το ότι μπορούν να διαταράξουν την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς οδικών μεταφορών, καθώς η αγορά διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων και ορισμένων ενδομεταφορών είναι προσβάσιμη στις επιχειρήσεις όλης της Κοινότητας. Ο μόνος όρος που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις αυτές είναι να διαθέτουν κοινοτική άδεια, την οποία μπορούν να αποκτήσουν εφόσον πληρούν τους όρους πρόσβασης στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1072/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τους κοινούς κανόνες πρόσβασης στην αγορά διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών [5], και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση κοινών κανόνων πρόσβασης στην αγορά μεταφορών με πούλμαν και λεωφορεία [6].

(4) Κρίνεται επομένως σκόπιμος ο εκσυγχρονισμός των ισχυόντων κανόνων για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα, ώστε να εξασφαλισθεί η εφαρμογή τους με πιο ομοιογενή και αποτελεσματικό τρόπο. Καθώς η τήρηση αυτών των κανόνων αποτελεί την κύρια προϋπόθεση για την πρόσβαση στην κοινοτική αγορά και, επειδή για την πρόσβαση στην αγορά, οι ισχύουσες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις είναι κανονισμοί, κρίνεται ότι ο κανονισμός αποτελεί την καταλληλότερη νομοθετική πράξη για τη ρύθμιση της πρόσβασης στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα.

(5) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να αναπροσαρμόζουν τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα στις υπερπόντιες περιοχές οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και περιορισμών στις εν λόγω περιοχές. Ωστόσο, οι εγκατεστημένες στις εν λόγω περιοχές επιχειρήσεις που πληρούν τους όρους άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα μόνον κατόπιν της αναπροσαρμογής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν θα πρέπει να λαμβάνουν κοινοτική άδεια. Η αναπροσαρμογή των όρων άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα δεν θα πρέπει

---

(1) ΕΕ C 151 της 17.6.2008, σ. 16.

(2) ΕΕ C 14 της 19.1.2008, σ. 1.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 9ης Ιανουαρίου 2009 (ΕΕ C 62 E της 17.3.2009, σ. 1). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Απριλίου 2009 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2009.

(4) ΕΕ L 124 της 23.5.1996, σ. 1.

(5) Βλέπε σελίδα 72 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(6) Βλέπε σελίδα 88 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

να εμποδίζει τις επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα και οι οποίες συμμορφώνονται με τους γενικούς όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, να πραγματοποιούν μεταφορές στις υπερπόντιες περιοχές.

(6) Για την εξασφάλιση θεμιτού ανταγωνισμού, οι κοινοί κανόνες άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα θα πρέπει να εφαρμόζονται όσο το δυνατόν ευρύτερα σε όλες τις επιχειρήσεις. Δεν είναι, ωστόσο, αναγκαίο να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού οι επιχειρήσεις που εκτελούν μόνον μεταφορές με πολύ μικρό αντίκτυπο στην αγορά μεταφορών.

(7) Τα κράτη μέλη εγκατάστασης θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι επιχειρήσεις να πληρούν συνεχώς τους όρους που προβλέπει ο παρών κανονισμός και κατά τον τρόπο αυτό να μπορούν οι αρμόδιες αρχές του κράτους εγκατάστασης, εφόσον χρειασθεί, να αποφασίζουν την αναστολή ή την αφαίρεση των αδειών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις αυτές να λειτουργούν στην αγορά. Η ορθή τήρηση και ο αξιόπιστος έλεγχος των όρων πρόσβασης στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα προϋποθέτουν ότι οι επιχειρήσεις διαθέτουν πραγματικό και σταθερό τόπο εγκατάστασης.

(8) Φυσικά πρόσωπα με τα απαιτούμενα εχέγγυα αξιοπιστίας και επαγγελματικής επάρκειας θα πρέπει να προσδιορίζονται σαφώς και να γνωστοποιούνται στις αρμόδιες αρχές. Τα πρόσωπα αυτά («διαχειριστές μεταφορών»), θα πρέπει να είναι μόνιμοι κάτοικοι κράτους μέλους και να διαχειρίζονται συνεχώς και πραγματικά τις δραστηριότητες μεταφορών των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών. Είναι σκόπιμο, επομένως, να διευκρινισθούν οι όροι υπό τους οποίους θεωρείται ότι ένα πρόσωπο διαχειρίζεται συνεχώς και πραγματικά τις μεταφορικές δραστηριότητες μιας επιχείρησης.

(9) Όσον αφορά τα εχέγγυα αξιοπιστίας του διαχειριστή μεταφορών, το πρόσωπο αυτό απαιτείται να μην έχει καταδικασθεί για σοβαρό ποινικό αδίκημα ή να μην του έχει επιβληθεί κύρωση για σοβαρή παραβίαση κοινοτικών διατάξεων, ιδίως στον τομέα των οδικών μεταφορών. Η καταδίκη ή η επιβολή κυρώσεων εις βάρος ενός διαχειριστή μεταφορών ή μιας επιχείρησης οδικών μεταφορών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη για σοβαρότατες παραβάσεις των κοινοτικών κανόνων θα πρέπει να συνεπάγεται την απώλεια των απαιτούμενων εχεγγύων αξιοπιστίας, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή έχει επιβεβαιώσει ότι έχει διεξαχθεί δεόντως ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη διαδικασία έρευνας, η οποία εξασφαλίζει τα βασικά δικονομικά δικαιώματα πριν τη λήψη της τελικής της απόφασης και ότι έχουν τηρηθεί τα πρόσφορα δικαιώματα προσφυγής.

(10) Είναι αναγκαίο οι επιχειρήσεις οδικών μεταφορών να διαθέτουν ελάχιστη οικονομική επιφάνεια ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή έναρξη λειτουργίας και διαχείρισή τους. Η τραπεζική εγγύηση ή η ασφάλιση επαγγελματικής ευθύνης μπορεί να είναι μια απλή και οικονομικά συμφέρουσα μέθοδος για την απόδειξη της οικονομικής επιφάνειας των επιχειρήσεων.

(11) Το υψηλό επίπεδο επαγγελματικών προσόντων μπορεί να αυξήσει την κοινωνικοοικονομική αποδοτικότητα του τομέα των οδικών μεταφορών. Αρμόζει, συνεπώς, σε όσους είναι υποψήφιοι για τη θέση του διαχειριστή μεταφορών να κατέχουν επαγγελματική γνώση υψηλής ποιότητας. Για να εξασφαλισθεί μεγαλύτερη ομοιογένεια στους όρους εξέτασης, όπως επίσης και για να προωθηθεί η υψηλή ποιότητα της εκπαίδευσης, χρειάζεται να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν τα κέντρα εκπαίδευσης και εξέτασης με βάση τα κριτήρια που εκείνα θα καθορίσουν. Οι διαχειριστές μεταφορών θα πρέπει να έχουν τις αναγκαίες γνώσεις για να διαχειρίζονται εθνικές και διεθνείς μεταφορικές δραστηριότητες. Τα γνωστικά αντικείμενα των οποίων η γνώση απαιτείται για την απόκτηση πιστοποιητικού επαγγελματικής επάρκειας και οι τρόποι διοργάνωσης των εξετάσεων ενδέχεται να εξελίσσονται ανάλογα με την τεχνική πρόοδο και για τον λόγο αυτό πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα επικαιροποίησής τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαλλάσσουν από την εξέταση τα άτομα που μπορούν να αποδείξουν συνεχή πείρα στη διαχείριση μεταφορικών δραστηριοτήτων.

(12) Η άσκηση θεμιτού ανταγωνισμού και η πλήρης τήρηση των κανόνων που ισχύουν στις οδικές μεταφορές απαιτούν την ύπαρξη ομοιογενούς επιπέδου επιτήρησης και παρακολούθησης στα κράτη μέλη. Οι εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την επιτήρηση των επιχειρήσεων και για την εγκυρότητα της άδειάς τους έχουν καίριο ρόλο να διαδραματίσουν και θα πρέπει να εξασφαλισθεί ότι, εφόσον χρειάζεται, θα λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, ιδίως στις σοβαρότερες περιπτώσεις, με αναστολή ή αφαίρεση αδειών, ή κήρυξη ακαταλληλότητας των κατ' εξακολούθηση αμελών ή ενεργούντων κακή την πίστει διαχειριστών μεταφορών. Των ανωτέρω πρέπει να προηγείται η δέουσα εξέταση του μέτρου σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας. Πάντως, προτού της επιβληθούν τέτοιες κυρώσεις, μία επιχείρηση πρέπει να προειδοποιείται εκ των προτέρων και να διαθέτει εύλογη προθεσμία ώστε να τακτοποιεί την κατάστασή της.

(13) Μια πιο οργανωμένη διοικητική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών θα βοηθούσε στην αποτελεσματικότερη επιτήρηση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε πολλά κράτη μέλη και στη μείωση του διοικητικού κόστους στο μέλλον. Τα διασυνδεδεμένα σε ευρωπαϊκό επίπεδο ηλεκτρονικά μητρώα επιχειρήσεων, που τηρούν τους κοινοτικούς κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, θα διευκόλυναν τη συνεργασία αυτή και θα μείωναν το κόστος των ελέγχων τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τις διοικήσεις. Εθνικά μητρώα επιχειρήσεων υπάρχουν ήδη σε αρκετά κράτη μέλη. Έχουν δε ήδη δημιουργηθεί οι υποδομές για την προώθηση της διασύνδεσης μεταξύ των κρατών μελών. Μια συστηματικότερη χρήση των ηλεκτρονικών μητρώων θα μπορούσε, επομένως, να συμβάλει σημαντικά στη μείωση του διοικητικού κόστους των ελέγχων και στη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους.

(14) Ορισμένα δεδομένα των εθνικών ηλεκτρονικών μητρώων που αφορούν παραβάσεις και κυρώσεις είναι προσωπικού χαρακτήρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επομένως να λάβουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των

δεδομένων αυτών [1], ιδίως σε ό,τι αφορά τον έλεγχο της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις δημόσιες αρχές, το δικαίωμα πληροφόρησης των ενδιαφερομένων, το δικαίωμά τους για πρόσβαση στα δεδομένα και το δικαίωμα εναντίωσής τους. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού κρίνεται αναγκαίο να διατηρούνται αυτού του είδους τα δεδομένα επί τουλάχιστον δύο χρόνια, έτσι ώστε να αποφεύγεται η εγκατάσταση αποκλεισμένων επιχειρήσεων σε άλλα κράτη μέλη.

(15) Προκειμένου να βελτιωθεί η διαφάνεια και να επιτραπεί στον πελάτη της επιχείρησης μεταφορών να επαληθεύσει εάν η συγκεκριμένη επιχείρηση κατέχει την κατάλληλη άδεια, ορισμένα δεδομένα που περιέχονται στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο θα πρέπει να είναι προσβάσιμα στο κοινό, στον βαθμό που υπάρχει συμμόρφωση με τις αντίστοιχες διατάξεις για την προστασία δεδομένων.

(16) Η προοδευτική διασύνδεση των εθνικών ηλεκτρονικών μητρώων είναι ουσιώδους σημασίας για την ταχεία και αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και για να εξασφαλίζεται ότι οι οδικοί μεταφορείς ούτε θα δελεάζονται ούτε θα αναλαμβάνουν τον κίνδυνο να διαπράξουν σοβαρές παραβάσεις σε άλλα κράτη μέλη εκτός του κράτους μέλους εγκατάστασής τους. Για τη διασύνδεση αυτή απαιτείται να καθορισθεί από κοινού η ακριβής μορφή των ανταλλασσόμενων δεδομένων και οι τεχνικές διαδικασίες ανταλλαγής τους.

(17) Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, θα πρέπει να δημιουργηθούν εθνικά σημεία επαφής και να προσδιορισθούν ορισμένες κοινές διαδικασίες όσον αφορά τουλάχιστον τις προθεσμίες και τη φύση των πληροφοριών που πρέπει να διαβιβάζονται.

(18) Για να διευκολυνθεί η ελευθερία εγκατάστασης, η κατάθεση κατάλληλων εγγράφων που εκδίδονται από αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου συνήθιζε να διαμένει ο διαχειριστής μεταφορών θα πρέπει να γίνεται δεκτή ως επαρκής απόδειξη των εχεγγύων αξιοπιστίας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα στο κράτος μέλος εγκατάστασης, αρκεί οι ενδιαφερόμενοι να μην έχουν κηρυχθεί ακατάλληλοι για την άσκηση του επαγγέλματος αυτού σε άλλα κράτη μέλη.

(19) Όσον αφορά την επαγγελματική επάρκεια, θα πρέπει να αναγνωρίζεται ως επαρκής απόδειξη από το κράτος μέλος εγκατάστασης ένα ενιαίο υπόδειγμα πιστοποιητικού εκδιδόμενο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(20) Απαιτείται στενότερη παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε κοινοτικό επίπεδο. Αυτό προϋποθέτει τη διαβίβαση στην Επιτροπή τακτικών εκθέσεων, βασισμένων στα εθνικά μητρώα, για τα εχέγγυα αξιοπιστίας, την οικονομική επιφάνεια και την επαγγελματική επάρκεια των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών.

(21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέψουν τις κυρώσεις που θα ισχύουν για τις παραβιάσεις του παρόντος κανονισμού. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(22) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή ο εκσυγχρονισμός των κανόνων που διέπουν την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα και η εξασφάλιση πιο ομοιογενούς και αποτελεσματικής εφαρμογής τους στα κράτη μέλη, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(23) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2].

(24) Ειδικότερα, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να καταρτίσει κατάλογο των κατηγοριών, των τύπων και των βαθμών σοβαρότητας των παραβάσεων που οδηγούν σε απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας των οδικών μεταφορέων, να προσαρμόσει τα παραρτήματα I, II και III του παρόντος κανονισμού στην τεχνική πρόοδο όσον αφορά τις γνώσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αναγνώριση της επαγγελματικής επάρκειας από τα κράτη μέλη και το υπόδειγμα πιστοποιητικού επαγγελματικής επάρκειας, και να καταρτίσει κατάλογο των παραβάσεων που μαζί με τις παραβάσεις που αναφέρονται στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού μπορούν να οδηγήσουν σε απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων, με τη συμπλήρωσή του με νέα μη ουσιώδη στοιχεία, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(25) Η οδηγία 96/26/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός διέπει την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα και την άσκηση του επαγγέλματος αυτού.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα και ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα. Εφαρμόζεται επίσης στις επιχειρήσεις που προτίθενται να ασκήσουν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα. Οι αναφορές στις επιχειρήσεις που ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα θεωρούνται, κατά περίπτωση, ότι περιλαμβάνουν αναφορά στις επιχειρήσεις που προτίθενται να ασκήσουν το εν λόγω επάγγελμα.

[1] ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

3. Όσον αφορά τις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να αναπροσαρμόζουν τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα, εφόσον οι μεταφορές εκτελούνται πλήρως στις εν λόγω περιοχές από επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες εκεί.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, ο παρών κανονισμός, εκτός εάν η εθνική νομοθεσία προβλέπει άλλως, δεν εφαρμόζεται:

α) στις επιχειρήσεις που ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων αποκλειστικά και μόνο με μηχανοκίνητα οχήματα ή συνδυασμούς οχημάτων, των οποίων η επιτρεπόμενη μεικτή μάζα δεν υπερβαίνει τους 3,5 τόνους. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν το όριο αυτό για όλες ή για ορισμένες από τις κατηγορίες οδικών μεταφορών·

β) στις επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές μεταφορές επιβατών αποκλειστικά για μη εμπορικούς σκοπούς ή των οποίων η κύρια δραστηριότητα δεν είναι οι οδικές μεταφορές επιβατών·

γ) στις επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές μεταφορές αποκλειστικά με μηχανοκίνητα οχήματα με μέγιστη επιτρεπόμενη ταχύτητα που δεν ξεπερνά τα 40 km την ώρα.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν από την εφαρμογή όλων ή μέρους των διατάξεων του παρόντος κανονισμού μόνον εκείνους τους οδικούς μεταφορείς οι οποίοι εκτελούν αποκλειστικά εθνικές μεταφορές που έχουν μικρό μόνον αντίκτυπο στην αγορά των μεταφορών λόγω:

α) της φύσης των μεταφερόμενων εμπορευμάτων· ή

β) των μικρών αποστάσεων που διανύονται.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

1) «επάγγελμα οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων» η δραστηριότητα κάθε επιχείρησης που εκτελεί είτε με μηχανοκίνητο όχημα είτε με συνδυασμό οχημάτων μεταφορά εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτων·

2) «επάγγελμα οδικού μεταφορέα επιβατών» η δραστηριότητα κάθε επιχείρησης που εκτελεί με μηχανοκίνητα οχήματα, τα οποία λόγω του τύπου κατασκευής τους και του εξοπλισμού τους είναι κατάλληλα για τη μεταφορά άνω των εννέα επιβατών, συμπεριλαμβανομένου του οδηγού, και διατίθενται για τη χρήση αυτή, μεταφορές επιβατών παρεχόμενες στο κοινό ή σε ορισμένες κατηγορίες χρηστών έναντι κομίστρου καταβαλλόμενου από τον επιβάτη ή από τον διοργανωτή της μεταφοράς·

3) «επάγγελμα του οδικού μεταφορέα» το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα επιβατών και το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων·

4) «επιχείρηση» κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί κερδοσκοπική ή μη δραστηριότητα, κάθε ένωση ή ομάδα προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα που ασκεί κερδοσκοπική ή μη δραστηριότητα ή κάθε επίσημος οργανισμός που έχει ιδία νομική προσωπικότητα ή εξαρτάται από αρχή με νομική προσωπικότητα και εκτελεί επιβατικές μεταφορές ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκτελεί εμπορευματικές μεταφορές με σκοπό το κέρδος·

5) «διαχειριστής μεταφορών» το φυσικό πρόσωπο που απασχολείται από μια επιχείρηση ή, εφόσον η επιχείρηση αυτή είναι φυσικό πρόσωπο, το πρόσωπο αυτό ή, όταν προβλέπεται, άλλο φυσικό πρόσωπο που η επιχείρηση έχει ορίσει με σύμβαση, το οποίο διευθύνει πραγματικά και σε μόνιμη βάση τις μεταφορικές δραστηριότητες της επιχείρησης·

6) «άδεια άσκησης επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα» η διοικητική απόφαση η οποία επιτρέπει σε μια επιχείρηση που πληροί τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό να ασκεί το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα·

7) «αρμόδια αρχή» η εθνική, περιφερειακή ή τοπική αρχή κράτους μέλους, η οποία, προκειμένου να επιτρέψει την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα, ελέγχει αν μια επιχείρηση πληροί τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και είναι εξουσιοδοτημένη να χορηγεί, να αναστέλλει ή να αφαιρεί την άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα·

8) «κράτος μέλος εγκατάστασης» το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη μια επιχείρηση, ανεξάρτητα από το εάν ο διαχειριστής μεταφορών της οποίας προέρχεται ή όχι από άλλη χώρα.

Άρθρο 3

Απαιτήσεις για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα

1. Οι επιχειρήσεις που ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα πρέπει:

α) να έχουν πραγματικό και σταθερό τόπο εγκατάστασης σε ένα κράτος μέλος·

β) να παρέχουν εχέγγυα αξιοπιστίας·

γ) να διαθέτουν την κατάλληλη οικονομική επιφάνεια και

δ) να διαθέτουν την κατάλληλη επαγγελματική επάρκεια.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν την επιβολή πρόσθετων απαιτήσεων, οι οποίες πρέπει να είναι αναλογικές και να μην επιφέρουν διακρίσεις και τις οποίες πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις για να λάβουν άδεια άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα.

Άρθρο 4

Διαχειριστής μεταφορών

1. Η επιχείρηση που ασκεί το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα ορίζει ένα τουλάχιστον φυσικό πρόσωπο, τον διαχειριστή μεταφορών, ο οποίος ικανοποιεί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) και δ) και ο οποίος:

α) διαχειρίζεται συνεχώς και πραγματικά τις μεταφορικές δραστηριότητες της επιχείρησης·

β) έχει γνήσια σχέση με την επιχείρηση ως μισθωτός, διευθυντής, κύριος ή μέτοχος ή τη διοικεί ή, εάν η επιχείρηση είναι φυσικό πρόσωπο, είναι το πρόσωπο αυτό και

γ) έχει την κατοικία του εντός της Κοινότητας.

2. Εάν μια επιχείρηση δεν πληροί την απαίτηση επαγγελματικής επάρκειας που προβλέπει το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ), η αρμόδια αρχή μπορεί να της επιτρέψει να ασκεί το επάγγελμα του μεταφορέα χωρίς να έχει ορισθεί διαχειριστής μεταφορών σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α) η επιχείρηση θα ορίσει ένα φυσικό πρόσωπο με κατοικία εντός της Κοινότητας, το οποίο θα πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) και δ) και το οποίο θα είναι εξουσιοδοτημένο, βάσει σύμβασης, να εκτελεί τα καθήκοντα του διαχειριστή μεταφορών για λογαριασμό της επιχείρησης·

β) η σύμβαση που συνδέει την επιχείρηση με το πρόσωπο που αναφέρεται στο στοιχείο α) θα διευκρινίζει τα καθήκοντα που πρέπει να φέρει σε πέρας το πρόσωπο αυτό κατά τρόπο αποτελεσματικό και συνεχή και θα αναφέρει τις αρμοδιότητές του ως διαχειριστή μεταφορών. Στα προσδιοριζόμενα καθήκοντα περιλαμβάνονται ιδίως αυτά που συνδέονται με τη διαχείριση της συντήρησης των οχημάτων, τον έλεγχο των συμβάσεων και των παραστατικών μεταφοράς, τη βασική λογιστική, τη διάθεση των φορτίων ή την κατανομή των υπηρεσιών σε οδηγούς και οχήματα και τον έλεγχο των διαδικασιών που αφορούν την ασφάλεια·

γ) υπό την ιδιότητά του/της ως διαχειριστή μεταφορών, το πρόσωπο που αναφέρεται στο στοιχείο α) δύναται να διευθύνει τις δραστηριότητες μεταφοράς το πολύ τεσσάρων διαφορετικών επιχειρήσεων, οι οποίες εκτελούνται με μέγιστο συνδυασμένο στόλο 50 οχημάτων συνολικά. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να περιορίσουν τον αριθμό των επιχειρήσεων ή/και το μέγεθος του συνολικού στόλου οχημάτων τα οποία μπορεί να διαχειρίζεται το πρόσωπο αυτό και

δ) το πρόσωπο που αναφέρεται στο στοιχείο α) θα εκτελεί τα συγκεκριμένα καθήκοντα αποκλειστικά προς όφελος της επιχείρησης και οι αρμοδιότητές του θα ασκούνται ανεξάρτητα από όλες τις επιχειρήσεις για τις οποίες η επιχείρηση εκτελεί μεταφορές.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι ο διαχειριστής μεταφορών που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν μπορεί, επιπρόσθετα, να έχει διοριστεί για τα καθήκοντα που ασκούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή ότι μπορεί να έχει διοριστεί μόνο για περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων ή για στόλο οχημάτων μικρότερο από τον προβλεπόμενο στην παράγραφο 2 στοιχείο γ).

4. Η επιχείρηση ενημερώνει την αρμόδια αρχή σχετικά με τον διαχειριστή ή τους διαχειριστές μεταφορών που έχουν οριστεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3

Άρθρο 5

'Οροι σχετικοί με την απαίτηση εγκατάστασης

Για να πληροί την απαίτηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο α), η επιχείρηση στο οικείο κράτος μέλος πρέπει:

α) να διαθέτει εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος, με χώρο όπου διατηρεί τη βασική του επιχείρηση, ιδίως τα λογιστικά έγγραφα, τα έγγραφα διαχείρισης του προσωπικού, τα έγγραφα που περιέχουν στοιχεία σχετικά με τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης και κάθε άλλο έγγραφο στο οποίο πρέπει να έχει πρόσβαση η αρμόδια αρχή για να ελέγξει τη συμμόρφωση με τους όρους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Τα κράτη μέλη ζητούν από τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός τους να διαθέτουν επίσης άλλα έγγραφα στον χώρο τους ανά πάσα στιγμή·

β) μόλις χορηγηθεί εξουσιοδότηση, να διαθέτει ένα ή περισσότερα οχήματα, τα οποία έχουν ταξινομηθεί ή έχουν τεθεί αλλιώς σε κυκλοφορία σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους και τα οποία είτε της ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα είτε, για παράδειγμα, τα κατέχει βάσει σύμβασης αγοράς με δόσεις, βάσει σύμβασης μίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing)·

γ) να εκτελεί πραγματικά και συνεχώς με τον αναγκαίο διοικητικό εξοπλισμό τις εργασίες της όσον αφορά τα οχήματα που αναφέρονται στο στοιχείο β) και με τον κατάλληλο τεχνικό εξοπλισμό και τις κατάλληλες εγκαταστάσεις από κέντρο επιχειρήσεων στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 6

'Οροι σχετικοί με την απαίτηση των εχεγγύων αξιοπιστίας

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους που πρέπει να πληροί μια επιχείρηση και ένας διαχειριστής μεταφορών για να πληροί την απαίτηση των εχεγγύων αξιοπιστίας που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον μια επιχείρηση πληροί την απαίτηση αυτή, τα κράτη μέλη εξετάζουν τη συμπεριφορά της επιχείρησης, των διαχειριστών μεταφοράς της επιχείρησης και οιουδήποτε άλλου σχετικού προσώπου καθορίσει το κάθε κράτος μέλος. Τυχόν αναφορά στο παρόν άρθρο σε καταδίκες, κυρώσεις ή παραβάσεις περιλαμβάνει καταδίκες, κυρώσεις ή παραβάσεις της ίδιας της επιχείρησης, των διαχειριστών μεταφοράς της επιχείρησης ή οιουδήποτε άλλου σχετικού προσώπου καθορίσει το κάθε κράτος μέλος.

Οι όροι που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) ότι δεν υπάρχει σοβαρός λόγος που να θέτει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία του διαχειριστή μεταφορών ή της επιχείρησης μεταφορών, όπως καταδίκη ή επιβολή κυρώσεων για σοβαρές παραβάσεις της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας στους τομείς:

i) του εμπορικού δικαίου,

ii) του δικαίου περί αφερεγγυότητας,

iii) των όρων αμοιβής και άσκησης του επαγγέλματος,

iv) της οδικής κυκλοφορίας,

v) της επαγγελματικής ευθύνης και

vi) την εμπορία ανθρώπων ή ναρκωτικών·

β) ότι ο διαχειριστής μεταφορών ή η επιχείρηση μεταφορών δεν έχει, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, καταδικασθεί για σοβαρό ποινικό αδίκημα ή δεν του/της έχει επιβληθεί κύρωση για σοβαρή παράβαση των κοινοτικών κανόνων ιδίως σχετικά με:

i) τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης των οδηγών, τον χρόνο εργασίας και την τοποθέτηση και χρήση των συσκευών ελέγχου,

ii) τα μέγιστα βάρη και οι διαστάσεις των επαγγελματικής χρήσεως οχημάτων στις διεθνείς μεταφορές,

iii) τα αρχικά προσόντα και τη συνεχή εκπαίδευση των οδηγών,

iv) τον οδικό τεχνικό έλεγχο των επαγγελματικής χρήσεως οχημάτων, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεωτικών τεχνικών επιθεωρήσεων των μηχανοκίνητων οχημάτων,

v) την πρόσβαση στην αγορά διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών ή, ανάλογα με την περίπτωση, την πρόσβαση στην αγορά οδικών επιβατικών μεταφορών,

vi) την ασφάλεια των οδικών μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων,

vii) την τοποθέτηση και τη χρήση συσκευών περιορισμού της ταχύτητας σε ορισμένες κατηγορίες οχημάτων,

viii) τις άδειες οδήγησης,

ix) την πρόσβαση στο επάγγελμα,

x) τη μεταφορά ζώων.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 τρίτο εδάφιο στοιχείο β):

α) σε περίπτωση που ο διαχειριστής μεταφορών ή η επιχείρηση μεταφορών έχει, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, καταδικαστεί για σοβαρό ποινικό αδίκημα ή του/της έχει επιβληθεί κύρωση για μια από τις σοβαρότατες παραβάσεις των κοινοτικών κανόνων που εκτίθενται στο παράρτημα IV, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εγκατάστασης κινεί με τον κατάλληλο τρόπο και σε εύθετο χρόνο κατάλληλα ολοκληρωμένη διοικητική διαδικασία, η οποία περιλαμβάνει, ενδεχομένως, έλεγχο των χώρων της επιχείρησης.

Η διαδικασία αυτή καθορίζει κατά πόσον, λόγω εξαιρετικών συνθηκών, η απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας θα συνιστούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση δυσανάλογη αντίδραση. Κάθε τέτοια απόφαση αιτιολογείται δεόντως.

Εάν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας θα συνιστούσε δυσανάλογη αντίδραση, μπορεί να αποφασίσει ότι τα εχέγγυα αξιοπιστίας διατηρούνται ανέπαφα. Σε αυτήν την περίπτωση, οι λόγοι καταχωρίζονται στο εθνικό μητρώο. Τα στοιχεία αναφοράς των σχετικών αποφάσεων επισημαίνονται στην έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1.

Εάν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας δεν συνιστά δυσανάλογη αντίδραση, η καταδίκη ή η κύρωση οδηγεί στην απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας·

β) η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των κατηγοριών, των τύπων και των βαθμών σοβαρότητας των σοβαρών παραβάσεων των κοινοτικών κανόνων οι οποίες πέραν των παραβάσεων του παραρτήματος IV ενδέχεται να οδηγούν σε απώλεια των εχεγγύων αξιοπιστίας. Κατά τον καθορισμό των προτεραιοτήτων για τους ελέγχους δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με αυτές τις παραβάσεις, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που δέχονται από άλλα κράτη μέλη.

Τα μέτρα αυτά τα οποία αποβλέπουν σε τροποποίηση των μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, διά της συμπληρώσεώς του και τα οποία αφορούν τον κατάλογο αυτό, αποφασίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 3.

Προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή:

i) καθορίζει τις κατηγορίες και τους τύπους παραβάσεων που απαντώνται συχνότερα·

ii) καθορίζει το επίπεδο σοβαρότητας των παραβάσεων ανάλογα με τις πιθανότητές τους να δημιουργήσουν κινδύνους θανάτου ή σοβαρού τραυματισμού και

iii) προβλέπει τη συχνότητα των παραβάσεων, πέραν της οποίας οι επανειλημμένες παραβάσεις θεωρούνται σοβαρότερες, λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό οδηγών που απασχολούνται στις δραστηριότητες μεταφορών που διευθύνει ο διαχειριστής μεταφορών.

3. Η απαίτηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) εξακολουθεί να μην πληρούται, έως ότου μεσολαβήσει μέτρο αποκατάστασης ή άλλο μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος κατ' εφαρμογή των οικείων διατάξεων του εθνικού δικαίου.

Άρθρο 7

'Οροι σχετικοί με την απαίτηση οικονομικής επιφάνειας

1. Για να πληροί την απαίτηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ), μια επιχείρηση οφείλει να είναι ανά πάσα στιγμή σε θέση να αντιμετωπίζει τις οικονομικές υποχρεώσεις της κατά τη διάρκεια της ετήσιας λογιστικής χρήσης. Προς τούτο, η επιχείρηση αποδεικνύει με βάση τους ετήσιους λογαριασμούς της, έπειτα από επικύρωσή τους από ελεγκτή ή από δεόντως διαπιστευμένο πρόσωπο, ότι κάθε χρόνο διαθέτει κεφάλαιο και αποθεματικά συνολικής αξίας τουλάχιστον ίσης προς 9 000 ευρώ όταν χρησιμοποιείται μόνο ένα όχημα και 5 000 ευρώ για κάθε επιπλέον χρησιμοποιούμενο όχημα.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η τιμή του ευρώ στα νομίσματα των κρατών μελών που δεν συμμετέχουν στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης καθορίζεται ετησίως. Οι εφαρμοστέες ισοτιμίες είναι αυτές της πρώτης εργάσιμης ημέρας του μηνός Οκτωβρίου, οι οποίες δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Αρχίζουν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

Ως λογιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο νοούνται εκείνα που καθορίζονται στην τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζομένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών [1].

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή μπορεί να δεχθεί ή να απαιτεί να αποδεικνύει μια επιχείρηση την οικονομική της επιφάνεια με βεβαίωση, όπως τραπεζική εγγύηση ή ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης ασφάλισης επαγγελματικής ευθύνης από μία ή περισσότερες τράπεζες ή άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών εταιρειών, τα οποία εγγυώνται εις ολόκληρον για την επιχείρηση τα ποσά που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1.

3. Οι ετήσιοι λογαριασμοί της παραγράφου 1 και η εγγύηση της παραγράφου 2 που πρέπει να ελέγχονται, είναι εκείνοι της οικονομικής οντότητας που είναι εγκατεστημένη στο έδαφος του κράτους μέλους όπου έχει ζητηθεί άδεια και όχι εκείνοι τυχόν άλλων οικονομικών οντοτήτων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 8

'Οροι σχετικοί με την απαίτηση επαγγελματικής επάρκειας

1. Για να πληρούν την απαίτηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ), οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν γνώσεις που να αντιστοιχούν στο επίπεδο που προβλέπεται στο παράρτημα Ι μέρος Ι, στα θέματα που αναφέρει το εν λόγω παράρτημα. Η γνώση αυτή αποδεικνύεται με υποχρεωτική γραπτή εξέταση, η οποία, εφόσον το αποφασίσει ένα κράτος μέλος, μπορεί να συμπληρωθεί από προφορική εξέταση. Η οργάνωση αυτών των εξετάσεων πραγματοποιείται σύμφωνα με το παράρτημα Ι μέρος ΙΙ. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν υποχρεωτική εκπαίδευση πριν από την εξέταση.

2. Οι ενδιαφερόμενοι εξετάζονται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η συνήθης κατοικία τους ή στο κράτος μέλος στο οποίο εργάζονται.

Ως συνήθης κατοικία νοείται ο τόπος στον οποίον το άτομο διαμένει συνήθως, ήτοι επί 185 ημέρες τουλάχιστον ανά ημερολογιακό έτος, λόγω προσωπικών δεσμών οι οποίοι παραπέμπουν σε στενούς δεσμούς μεταξύ ατόμου και τόπου διαμονής.

Εντούτοις, η συνήθης κατοικία ατόμου, του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλον από τον τόπο των προσωπικών του δεσμών και το οποίο, για τον λόγο αυτό, υποχρεούται να διαμένει διαδοχικά σε διάφορους τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, θεωρείται ότι βρίσκεται στον τόπο των προσωπικών του δεσμών, με την προϋπόθεση ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτό. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση δεν είναι απαραίτητη όταν το άτομο διαμένει σε κράτος μέλος για την εκτέλεση αποστολής συγκεκριμένης διάρκειας. Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δεν συνεπάγεται τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας.

3. Τις γραπτές και προφορικές εξετάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να οργανώνουν και να πιστοποιούν μόνον δεόντως εξουσιοδοτημένες προς τούτο αρμόδιες αρχές ή οργανισμοί κράτους μέλους σύμφωνα με κριτήρια που αυτό καθορίζει. Τα κράτη μέλη ελέγχουν τακτικά εάν οι συνθήκες υπό τις οποίες οργανώνουν τις εξετάσεις οι εν λόγω αρχές ή οργανισμοί είναι σύμφωνες προς το παράρτημα Ι.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν δεόντως, σύμφωνα με κριτήρια που καθορίζουν τα ίδια, τους οργανισμούς που μπορούν να παρέχουν στους υποψήφιους εκπαίδευση υψηλής ποιότητας, προκειμένου να προετοιμαστούν για τις εξετάσεις και στους διαχειριστές μεταφορών συνεχή εκπαίδευση που να τους επιτρέπει να ανανεώνουν τις γνώσεις τους εφόσον το επιθυμούν. Αυτά τα κράτη μέλη ελέγχουν τακτικά κατά πόσον οι οργανισμοί αυτοί πληρούν όλα τα κριτήρια βάσει των οποίων διαπιστεύτηκαν.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να προωθήσουν την περιοδική εκπαίδευση για θέματα που αναφέρονται στο παράρτημα Ι ανά δεκαετία, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι διαχειριστές μεταφορών γνωρίζουν τις εξελίξεις στον τομέα.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτήσουν από άτομα που διαθέτουν πιστοποιητικό επαγγελματικής επάρκειας, αλλά δεν έχουν εργαστεί ως διαχειριστές επιχείρησης οδικών μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών τα τελευταία πέντε έτη, να συμμετάσχουν σε περαιτέρω κατάρτιση προκειμένου να προσαρμόσουν τις γνώσεις τους στις πρόσφατες εξελίξεις στη νομοθεσία που αναφέρονται στο μέρος Ι του παραρτήματος Ι.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους κατόχους ορισμένων τίτλων σπουδών τριτοβάθμιας ή τεχνικής εκπαίδευσης που χορηγούν τα εν λόγω κράτη μέλη, που έχουν καθοριστεί ειδικά για τον σκοπό αυτό και που συνεπάγονται τη γνώση όλων των θεμάτων που αναφέρονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι από την εξέταση στα θέματα που καλύπτονται από αυτούς τους τίτλους σπουδών. Η απαλλαγή αυτή εφαρμόζεται μόνον στα τμήματα του μέρους Ι του παραρτήματος Ι για τα οποία οι τίτλοι σπουδών καλύπτουν όλα τα θέματα που απαριθμούνται υπό τον τίτλο κάθε τμήματος.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από συγκεκριμένα τμήματα των εξετάσεων τους κατόχους πιστοποιητικών επαγγελματικής επάρκειας που ισχύουν για δραστηριότητες εθνικών μεταφορών στα εν λόγω κράτη μέλη.

[1] ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11.

8. Ως απόδειξη επαγγελματικής επάρκειας χορηγείται πιστοποιητικό από την αρχή ή τον οργανισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Το πιστοποιητικό αυτό δεν μεταβιβάζεται σε κανέναν άλλον. Το πιστοποιητικό συντάσσεται σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας και το υπόδειγμα του πιστοποιητικού που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα II και III και φέρει τη σφραγίδα της αρχής ή του δεόντως εξουσιοδοτημένου οργανισμού που το εξέδωσε.

9. Η Επιτροπή προσαρμόζει στην τεχνική πρόοδο τα παραρτήματα I, II και III. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 3.

10. Η Επιτροπή ενθαρρύνει και διευκολύνει την ανταλλαγή πείρας και πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, ή μέσω οιουδήποτε οργάνου υποδείξει ενδεχομένως, σχετικά με θέματα εκπαίδευσης, εξετάσεων και εξουσιοδοτήσεων.

Άρθρο 9

Απαλλαγή από την εξέταση

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από την εξέταση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 τα πρόσωπα τα οποία αποδεικνύουν ότι εργάζονταν συνεχώς ως διαχειριστές επιχείρησης οδικών μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη κατά τα τελευταία 10 έτη πριν από τις 4 Δεκεμβρίου 2009.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ

Άρθρο 10

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές για να εξασφαλίσει την ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές εξουσιοδοτούνται:

α) να εξετάζουν τις αιτήσεις που υποβάλλουν οι επιχειρήσεις·

β) να χορηγούν άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα, καθώς και να αναστέλλουν ή να αφαιρούν τις άδειες αυτές·

γ) να κηρύσσουν ένα φυσικό πρόσωπο ακατάλληλο να διευθύνει, ως διαχειριστής μεταφορών, τις μεταφορικές δραστηριότητες της επιχείρησης·

δ) να πραγματοποιούν τους ελέγχους που απαιτούνται προκειμένου να διαπιστώσουν κατά πόσον μια επιχείρηση πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 3.

2. Οι αρμόδιες αρχές δημοσιοποιούν όλους τους όρους που απαιτούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, τυχόν άλλες εθνικές διατάξεις, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται από τους ενδιαφερόμενους υποψήφιους, καθώς και τις αντίστοιχες επεξηγήσεις.

Άρθρο 11

Εξέταση και καταχώριση των αιτήσεων

1. Επιχείρηση μεταφορών η οποία συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 μπορεί, κατόπιν αιτήσεως, να λάβει άδεια άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα. Η αρμόδια αρχή βεβαιώνει ότι η επιχείρηση η οποία έχει υποβάλει αίτηση πληροί τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου.

2. Η αρμόδια αρχή καταχωρίζει στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 16 τα δεδομένα που αφορούν τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγεί άδεια και που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) του πρώτου εδαφίου του άρθρου 16 παράγραφος 2.

3. Ο χρόνος εξέτασης αίτησης αδείας από την αρμόδια αρχή είναι ο δυνατόν συντομότερος και δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες αρχής γενομένης από την ημερομηνία κατά την οποία η αρμόδια αρχή λαμβάνει όλα τα αναγκαία έγγραφα ώστε να αξιολογήσει την αίτηση. Η αρμόδια αρχή δύναται να παρατείνει την προθεσμία αυτή για συμπληρωματική περίοδο ενός μηνός σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

4. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012 η αρμόδια αρχή ελέγχει, σε περίπτωση αμφιβολιών κατά την αξιολόγηση των εχεγγύων αξιοπιστίας μιας επιχείρησης, αν, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ο διορισμένος διαχειριστής ή οι διορισμένοι διαχειριστές μεταφορών έχουν κηρυχθεί σε κάποιο κράτος μέλος ακατάλληλοι να διαχειρίζονται τις μεταφορικές δραστηριότητες επιχείρησης δυνάμει του άρθρου 14.

Από την 1η Ιανουαρίου 2013, κατά την αξιολόγηση των εχεγγύων αξιοπιστίας μιας επιχείρησης, η αρμόδια αρχή ελέγχει, με πρόσβαση στα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο στ), είτε με άμεση ασφαλή πρόσβαση στο αντίστοιχο τμήμα των εθνικών μητρώων είτε κατόπιν σχετικού αιτήματος, αν, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ο διορισμένος διαχειριστής ή οι διορισμένοι διαχειριστές μεταφορών έχουν κηρυχθεί σε κάποιο κράτος μέλος ακατάλληλοι να διευθύνουν τις μεταφορικές δραστηριότητες επιχείρησης δυνάμει του άρθρου 14.

Τα μέτρα που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού και αφορούν τη μετάθεση για τρία το πολύ έτη των ημερομηνιών που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 3.

5. Οι επιχειρήσεις που διαθέτουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδικού μεταφορέα κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή που εξέδωσε την άδεια, εντός προθεσμίας 28 ημερών ή βραχύτερης, όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος εγκατάστασης, τις μεταβολές στα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 12

Έλεγχοι

1. Οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν αν οι επιχειρήσεις στις οποίες έχουν χορηγήσει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδικού μεταφορέα συνεχίζουν να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 3. Προς τούτο, τα κράτη μέλη ελέγχουν τις επιχειρήσεις που έχουν χαρακτηρισθεί ότι παρουσιάζουν αυξημένη επικινδυνότητα. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη επεκτείνουν το σύστημα ταξινόμησης των κινδύνων που έχουν θεσπίσει βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 2006/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των

κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 και (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών [1] σε όλες τις παραβάσεις που αναφέρει το άρθρο 6 του παρόντος κανονισμού.

2. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2014 τα κράτη μέλη διενεργούν ελέγχους τουλάχιστον ανά πενταετία προκειμένου να διαπιστώνουν εάν οι εν λόγω επιχειρήσεις πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 3.

Τα μέτρα που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού και αφορούν τη μετάθεση της ημερομηνίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 3.

3. Τα κράτη μέλη διενεργούν ελέγχους προς επαλήθευση του κατά πόσον μια επιχείρηση πληροί τους όρους πρόσβασης στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα, εφόσον το ζητήσει η Επιτροπή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων και για τα μέτρα που έλαβαν εάν διαπιστώθηκε ότι μια επιχείρηση δεν πληροί πλέον τους όρους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 13

Διαδικασία αναστολής και ανάκλησης αδείας

1. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι υπάρχει ο κίνδυνος μια επιχείρηση να μην πληροί πλέον τις απαιτήσεις του άρθρου 3, αποστέλλει στην επιχείρηση σχετική προειδοποίηση. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι δεν πληρούνται πλέον μία ή περισσότερες από τις εν λόγω απαιτήσεις, τάσσει ένα από τα εξής χρονικά όρια στην επιχείρηση προκειμένου να τακτοποιήσει την κατάστασή της:

α) εντός περιόδου έξι το πολύ μηνών, η οποία δύναται να παραταθεί κατά τρεις μήνες σε περίπτωση θανάτου ή φυσικής αδυναμίας του διαχειριστή μεταφορών, για την πρόσληψη αντικαταστάτη του διαχειριστή μεταφορών, σε περίπτωση που ο διαχειριστής μεταφορών δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις εχεγγύων αξιοπιστίας ή επαγγελματικής επάρκειας·

β) εντός προθεσμίας έξι το πολύ μηνών, όταν η επιχείρηση οφείλει να τακτοποιήσει την κατάστασή της αποδεικνύοντας ότι διαθέτει πραγματική και σταθερή εγκατάσταση·

γ) εντός προθεσμίας έξι το πολύ μηνών, σε περίπτωση που δεν πληρούται η απαίτηση οικονομικής επιφάνειας, για να αποδείξει ότι η απαίτηση αυτής θα πληρούται και πάλι σε διαρκή βάση.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει από επιχείρηση της οποίας η άδεια έχει ανακληθεί ή ανασταλεί να διασφαλίσει ότι οι διαχειριστές μεταφορών της θα έχουν υποβληθεί στην εξέταση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, πριν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου αποκατάστασης.

3. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι μια επιχείρηση δεν πληροί πλέον μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις του άρθρου 3, αναστέλλει ή ανακαλεί την άδεια άσκησης του επαγγέλματος οδικού μεταφορέα εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 14

Κήρυξη ακαταλληλότητας του διαχειριστή μεταφορών

1. Σε περίπτωση που ένας διαχειριστής μεταφορών απολέσει τα εχέγγυα αξιοπιστίας σύμφωνα με το άρθρο 6, η αρμόδια αρχή τον κηρύσσει ακατάλληλο να διευθύνει τις μεταφορικές δραστηριότητες μιας επιχείρησης.

2. Εκτός εάν ληφθεί μέτρο αποκατάστασης σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του εθνικού δικαίου και έως ότου ληφθεί, το πιστοποιητικό επαγγελματικής επάρκειας του διαχειριστή μεταφορών που έχει κηρυχθεί ακατάλληλος, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5, δεν ισχύει πλέον σε κανένα κράτος μέλος.

Άρθρο 15

Αποφάσεις των αρμόδιων αρχών και προσφυγή

1. Οι αρνητικές αποφάσεις που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δυνάμει του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της απόρριψης αίτησης, της αναστολής ή αφαίρεσης υπάρχουσας αδείας και της κήρυξης ακαταλληλότητας του οδικού μεταφορέα, πρέπει να αιτιολογούνται.

Στις αποφάσεις αυτές λαμβάνονται υπόψη οι διαθέσιμες πληροφορίες για παραβάσεις που έχει διαπράξει η επιχείρηση ή ο διαχειριστής μεταφορών, οι οποίες μπορούν να θίξουν την αξιοπιστία της επιχείρησης, καθώς και όλες οι πληροφορίες που διαθέτει η αρμόδια αρχή. Στις αποφάσεις διευκρινίζονται τα μέτρα αποκατάστασης που εφαρμόζονται σε περίπτωση αναστολής της αδείας ή κήρυξης ακαταλληλότητας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και πρόσωπα να έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν κατά των αποφάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ενώπιον τουλάχιστον ενός ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου ή δικαστικής αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 16

Εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και ιδίως των άρθρων 11 έως 14 και 26, κάθε κράτος μέλος τηρεί εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών στις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα από αρμόδια αρχή που αυτό έχει καθορίσει. Η επεξεργασία των δεδομένων του μητρώου πραγματοποιείται προς τον σκοπό αυτό υπό τον έλεγχο της δημόσιας αρχής. Στα δεδομένα που περιέχονται στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο έχουν πρόσβαση όλες οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους.

Το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2009, η Επιτροπή εγκρίνει απόφαση για τις στοιχειώδεις απαιτήσεις των δεδομένων που θα πρέπει να εισαχθούν στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο από την ημερομηνία δημιουργίας του, προκειμένου να διευκολυνθεί η μελλοντική διασύνδεση μητρώων. Μπορεί να συστήσει να περιληφθεί ο αριθμός πινακίδας κυκλοφορίας πέραν των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

[1] ΕΕ L 102 της 11.4.2006, σ. 35.

2. Τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα περιέχουν τουλάχιστον τα ακόλουθα δεδομένα:

α) την ονομασία και τη νομική μορφή της επιχείρησης·

β) τη διεύθυνση της εγκατάστασης·

γ) το ονοματεπώνυμο των καθορισμένων διαχειριστών μεταφορών που πρέπει να πληρούν τον όρο των εχεγγύων αξιοπιστίας και τον όρο της επαγγελματικής επάρκειας και, εφόσον πρόκειται για άλλο πρόσωπο, το ονοματεπώνυμο του νόμιμου αντιπροσώπου·

δ) τον τύπο αδείας, τον αριθμό οχημάτων που καλύπτει η άδεια και ενδεχομένως τον αύξοντα αριθμό της κοινοτικής αδείας και τον αριθμό των επικυρωμένων αντιγράφων·

ε) τον αριθμό, την κατηγορία και τον τύπο σοβαρών παραβάσεων, όπως αυτές αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β), οι οποίες οδήγησαν σε καταδίκη ή επιβολή κυρώσεων κατά τα τελευταία δύο έτη·

στ) το ονοματεπώνυμο των προσώπων που έχουν κηρυχθεί ακατάλληλα να διευθύνουν τις μεταφορικές δραστηριότητες μιας επιχείρησης εφόσον δεν έχουν αποκατασταθεί τα εχέγγυα αξιοπιστίας τους δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3, καθώς και τα εφαρμοστέα μέτρα αποκατάστασης.

Για τους σκοπούς του στοιχείου ε), τα κράτη μέλη μπορούν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, να επιλέγουν να περιλαμβάνουν στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο μόνον τις πλέον σοβαρές παραβάσεις που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία ε) και στ) του πρώτου εδαφίου σε ξεχωριστά μητρώα. Στην περίπτωση αυτή, τα σχετικά δεδομένα είναι διαθέσιμα κατόπιν αιτήσεως ή είναι απευθείας προσβάσιμα από όλες τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους. Οι ζητηθείσες πληροφορίες παρέχονται εντός 30 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) του πρώτου εδαφίου θα είναι στη διάθεση του κοινού, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Σε κάθε περίπτωση, στις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία ε) και στ) του πρώτου εδαφίου έχουν πρόσβαση μόνον όσες αρχές, πέραν των αρμοδίων, έχουν τις δέουσες εξουσίες ελέγχου και επιβολής κυρώσεων στις οδικές μεταφορές και οι υπάλληλοί τους είναι ορκωτοί ή άλλως δεσμεύονται από υποχρέωση εχεμύθειας.

3. Τα δεδομένα που αφορούν επιχειρήσεις των οποίων η άδεια έχει αφαιρεθεί ή ανασταλεί παραμένουν στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο επί δύο χρόνια από την ημερομηνία εκπνοής της αναστολής ή της αφαίρεσης της άδειας και στη συνέχεια διαγράφονται αμέσως.

Τα δεδομένα που αφορούν πρόσωπο το οποίο έχει κηρυχθεί ακατάλληλο να ασκήσει το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα παραμένουν στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο εφόσον δεν αποκατασταθεί η αξιοπιστία του εν λόγω προσώπου δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3. Σε περίπτωση που λαμβάνεται μέτρο αποκατάστασης ή μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος, τα δεδομένα διαγράφονται αμέσως.

Τα δεδομένα που αναφέρονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο διευκρινίζουν τους λόγους που οδήγησαν σε αναστολή ή αφαίρεση της άδειας ή σε κήρυξη ακαταλληλότητας, κατά περίπτωση, και την αντίστοιχη διάρκεια.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ενημέρωση και την ακρίβεια όλων των στοιχείων του εθνικού ηλεκτρονικού μητρώου, και ιδίως εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία ε) και στ).

5. Υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της διασύνδεσης και της προσβασιμότητας στα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα σε επίπεδο Κοινότητας μέσω των εθνικών σημείων επαφής που ορίζονται στο άρθρο 18. Η προσβασιμότητα μέσω εθνικών σημείων επαφής και η διασύνδεση εφαρμόζονται το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2012 κατά τρόπο ώστε η αρμόδια αρχή οποιουδήποτε κράτους μέλους να μπορεί να συμβουλεύεται τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα κάθε κράτους μέλους.

6. Κοινές διατάξεις που αφορούν την εφαρμογή της παραγράφου 5, όπως τον μορφότυπο των ανταλλασσόμενων δεδομένων, τις τεχνικές διαδικασίες ηλεκτρονικής διαβούλευσης των εθνικών ηλεκτρονικών μητρώων των άλλων κρατών μελών και την προώθηση της διαλειτουργικότητας αυτών των μητρώων με άλλες βάσεις δεδομένων θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 2 και για πρώτη φορά πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Οι εν λόγω κοινές διατάξεις καθορίζουν την αρχή η οποία είναι αρμόδια για την πρόσβαση στα δεδομένα, για την περαιτέρω χρήση και για την επικαιροποίηση των δεδομένων μετά την πρόσβαση σε αυτά και προς τον σκοπό αυτό περιλαμβάνουν κανόνες σχετικά με την είσοδο στο σύστημα και την παρακολούθηση των δεδομένων.

7. Μέτρα που αποβλέπουν σε τροποποίηση των μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού και αφορούν τη μετάθεση των προθεσμιών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 5, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 3.

Άρθρο 17

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας 95/46/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ιδίως ότι:

α) κάθε πρόσωπο ενημερώνεται όταν καταγράφονται δεδομένα που το αφορούν ή όταν τα δεδομένα αυτά πρόκειται να διαβιβασθούν σε τρίτους. Στα στοιχεία που παρέχονται διευκρινίζεται η ταυτότητα της αρχή που είναι αρμόδια για την επεξεργασία των δεδομένων, το είδος των προς επεξεργασία δεδομένων και οι λόγοι της καταχώρισης·

β) κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που το αφορούν στην αρχή η οποία είναι αρμόδια για την επεξεργασία των δεδομένων αυτών. Το δικαίωμα αυτό δύναται να ασκηθεί χωρίς περιορισμούς, σε εύλογα χρονικά διαστήματα και χωρίς υπερβολικές προθεσμίες ή έξοδα για τον ενδιαφερόμενο·

γ) κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμα των ατελών ή ανακριβών δεδομένων που το αφορούν·

δ) κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να αντιταχθεί, για νόμιμους και επιτακτικούς λόγους, στην επεξεργασία των δεδομένων που το αφορούν. Σε περίπτωση δικαιολογημένης εναντίωσης, δεν πραγματοποιείται επεξεργασία αυτών των δεδομένων·

ε) οι επιχειρήσεις συμμορφώνονται, κατά περίπτωση, με τις αντίστοιχες διατάξεις περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

Άρθρο 18

Διοικητική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει εθνικό σημείο επαφής, αρμόδιο για την ανταλλαγή πληροφοριών με τα λοιπά κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή την ονομασία και τη διεύθυνση του εθνικού σημείου επαφής το αργότερο στις 4 Δεκεμβρίου 2011. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο με όλα τα εθνικά σημεία επαφής και τον διαβιβάζει στα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη που ανταλλάσσουν πληροφορίες στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούν τα εθνικά σημεία επαφής που έχουν ορισθεί κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1.

3. Τα κράτη μέλη που ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 ή για τυχόν διαχειριστές μεταφορών που έχουν κηρυχθεί ακατάλληλοι, τηρούν τη διαδικασία και τις προθεσμίες που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1072/2009 ή, ανάλογα με την περίπτωση, στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/2009. Το κράτος μέλος, το οποίο παραλαμβάνει κοινοποίηση σοβαρής παράβασης η οποία έχει οδηγήσει σε καταδίκη ή κύρωση από άλλο κράτος μέλος, καταχωρίζει την παράβαση στο εθνικό του ηλεκτρονικό μητρώο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

Άρθρο 19

Πιστοποιητικά αξιοπιστίας και ισοδύναμα έγγραφα

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 4, το κράτος μέλος εγκατάστασης αποδέχεται ως επαρκή απόδειξη αξιοπιστίας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα την προσκόμιση αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή, ελλείψει αυτού, ισοδύναμου εγγράφου που έχει εκδοθεί από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο.

2. Όταν κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του ορισμένα εχέγγυα αξιοπιστίας, τα οποία δεν είναι δυνατόν να αποδειχθούν με το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, αποδέχεται ως επαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών βεβαίωση που έχει χορηγηθεί από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του ή των κρατών μελών όπου διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο, η οποία πιστοποιεί ότι πληρούνται οι όροι αυτοί. Η βεβαίωση αφορά τις συγκεκριμένες πληροφορίες που λαμβάνονται υπόψη στο κράτος μέλος εγκατάστασης.

3. Εάν το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν έχει χορηγηθεί από το κράτος μέλος όπου συνήθιζε να διαμένει ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο, το έγγραφο ή το πιστοποιητικό αυτό είναι δυνατόν να αντικατασταθεί από ένορκη ή υπεύθυνη δήλωση του διαχειριστή μεταφορών ή οιουδήποτε άλλου σχετικού προσώπου ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, ενδεχομένως, ενώπιον συμβολαιογράφου του κράτους μέλους όπου διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο. Η εν λόγω αρχή ή ο συμβολαιογράφος εκδίδει βεβαίωση που πιστοποιεί την ένορκη ή την υπεύθυνη αυτή δήλωση.

4. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν γίνονται δεκτά εάν προσκομιστούν μετά την παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσής τους. Ο όρος αυτός ισχύει και για τη δήλωση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Άρθρο 20

Βεβαιώσεις που αφορούν την οικονομική επιφάνεια

Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους άλλων κρατών μελών ορισμένους όρους οικονομικής επιφάνειας επιπλέον εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 7, αποδέχεται ως επαρκή απόδειξη ως προς τους υπηκόους άλλων κρατών μελών βεβαίωση που έχει χορηγήσει αρμόδια διοικητική αρχή του ή των κρατών μελών όπου διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο, η οποία πιστοποιεί ότι πληρούνται οι όροι αυτοί. Οι βεβαιώσεις αυτές αφορούν τις συγκεκριμένες πληροφορίες που λαμβάνονται υπόψη στο νέο κράτος μέλος εγκατάστασης.

Άρθρο 21

Πιστοποιητικά επαγγελματικής επάρκειας

1. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν ως επαρκή απόδειξη επαγγελματικής επάρκειας τα πιστοποιητικά που είναι σύμφωνα με το υπόδειγμα πιστοποιητικού του παραρτήματος III και τα οποία εκδίδουν οι αρχές ή τα δεόντως εξουσιοδοτημένα για τον σκοπό αυτό όργανα.

2. Τα πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί πριν από τις 4 Δεκεμβρίου 2011, ως απόδειξη επαγγελματικής επάρκειας δυνάμει των διατάξεων που ίσχυαν την ημερομηνία αυτή, εξομοιώνονται με πιστοποιητικό που συμμορφούται με το υπόδειγμα πιστοποιητικού του παραρτήματος III και αναγνωρίζονται ως απόδειξη επαγγελματικής επάρκειας σε όλα τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από τους κατόχους πιστοποιητικών επαγγελματικής επάρκειας που ισχύουν μόνον για δραστηριότητες εθνικών μεταφορών να υποβληθούν σε εξετάσεις ή σε συγκεκριμένα τμήματα των εξετάσεων του άρθρου 8 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή το αργότερο στις 4 Δεκεμβρίου 2011 καθώς και κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους χωρίς καθυστέρηση. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας ή τόπου εγκατάστασης της επιχείρησης.

2. Οι κυρώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν ιδίως την αναστολή της αδείας άσκησης επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα, την ανάκληση των αδειών αυτών και την κήρυξη ακαταλληλότητας του διαχειριστή μεταφορών.

Άρθρο 23

Μεταβατικές διατάξεις

Οι επιχειρήσεις οι οποίες, πριν από τις 4 Δεκεμβρίου 2009, διαθέτουν άδεια άσκησης επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα, συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού το αργότερο στις 4 Δεκεμβρίου 2011.

Άρθρο 24

Αμοιβαία συνδρομή

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται στενά και παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις καταδίκες και κυρώσεις για τυχόν σοβαρές παραβάσεις και άλλες συγκεκριμένες πληροφορίες δυνάμενες να έχουν συνέπειες στην άσκηση επαγγέλματος οδικού μεταφορέα, τηρουμένων των διατάξεων που ισχύουν για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 25

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή η οποία συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών [1].

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 26

Εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη συντάσσουν ανά διετία έκθεση πεπραγμένων των αρμόδιων αρχών και τη διαβιβάζουν στην Επιτροπή. Η έκθεση περιλαμβάνει:

α) ανασκόπηση του τομέα όσον αφορά τα εχέγγυα αξιοπιστίας, την οικονομική επιφάνεια και την επαγγελματική επάρκεια·

β) τον αριθμό των αδειών που χορηγήθηκαν ανά τύπο και ανά έτος, των αδειών που ανεστάλησαν, των αδειών που ανακλήθηκαν, τον αριθμό των πράξεων κήρυξης ακαταλληλότητας και τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις αυτές·

γ) τον αριθμό των πιστοποιητικών επαγγελματικής επάρκειας που εκδίδονται κάθε χρόνο·

δ) τις βασικές στατιστικές σχετικά με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα και τη χρήση τους από τις αρμόδιες αρχές και

ε) ανασκόπηση των ανταλλαγών πληροφοριών με τα άλλα κράτη μέλη, η οποία περιλαμβάνει ιδίως τον ετήσιο αριθμό παραβάσεων που έχουν διαπιστωθεί και κοινοποιηθεί σε άλλα κράτη μέλη και τις αντίστοιχες απαντήσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 2, καθώς και τον ετήσιο αριθμό αιτήσεων και απαντήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 3.

2. Με βάση τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ανά διετία υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την άσκηση του επαγγέλματος οδικού μεταφορέα. Στην έκθεση αυτή περιλαμβάνονται ειδικότερα αξιολόγηση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών και επισκόπηση της λειτουργίας και των δεδομένων που περιέχονται στα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα. Η έκθεση δημοσιεύεται ταυτόχρονα με την έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 561/2006, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών [2].

---

[1] ΕΕ L 370 της 31.12.1985, σ. 8.

[2] ΕΕ L 102 της 11.4.2006, σ. 1.

Άρθρο 27

Κατάλογοι των αρμόδιων αρχών

Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 4 Δεκεμβρίου 2011, κατάλογο των αρχών που έχει ορίσει ως αρμόδιες για την έκδοση αδειών άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα, καθώς και κατάλογο των αρχών ή των εξουσιοδοτημένων οργάνων για τη διοργάνωση των εξετάσεων του άρθρου 8 παράγραφος 1 και την έκδοση πιστοποιητικών. Ο ενοποιημένος κατάλογος των αρχών ή των οργάνων αυτών όλης της Κοινότητας δημοσιεύεται από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 28

Ανακοίνωση εθνικών μέτρων

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από τον παρόντα κανονισμό το αργότερο 30 ημέρες από την ημερομηνία έκδοσής τους και για πρώτη φορά το αργότερο στις 4 Δεκεμβρίου 2011.

Άρθρο 29

Κατάργηση

Η οδηγία 96/26/ΕΚ καταργείται.

Άρθρο 30

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 4 Δεκεμβρίου 2011.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Οκτωβρίου 2009.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BUZEK

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
C. MALMSTRÖM

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

I. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 8

Οι γνώσεις που λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να διαπιστώνεται η επαγγελματική επάρκεια από τα κράτη μέλη πρέπει να αφορούν τουλάχιστον τα θέματα του παρόντος καταλόγου για τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών αντίστοιχα. Όσον αφορά αυτά τα θέματα, οι υποψήφιοι οδικοί μεταφορείς πρέπει να διαθέτουν το επίπεδο γνώσεων και πρακτικών ικανοτήτων που είναι αναγκαίο για να διευθύνουν μια επιχείρηση μεταφορών.

Το ελάχιστο επίπεδο γνώσεων, όπως αυτό καθορίζεται στη συνέχεια, δεν μπορεί να είναι κατώτερο του επιπέδου 3 της δομής των επιπέδων εκπαίδευσης που προβλέπεται στο παράρτημα της απόφασης 85/368/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1], δηλαδή του επιπέδου που αποκτάται κατά την υποχρεωτική σχολική εκπαίδευση την οποία συμπληρώνει, είτε επαγγελματική εκπαίδευση και συμπληρωματική τεχνική εκπαίδευση, είτε σχολική τεχνική ή άλλη εκπαίδευση, επιπέδου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Α. **Στοιχεία αστικού δικαίου**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών:

1. να γνωρίζει τις κύριες συμβάσεις που χρησιμοποιούνται στις δραστηριότητες οδικών μεταφορών, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτές·

2. να είναι σε θέση να διαπραγματευθεί μια νομικά έγκυρη σύμβαση μεταφοράς, ιδίως σε ό,τι αφορά τους όρους μεταφοράς·

σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων:

3. να μπορεί να αναλύει τυχόν αξίωση του εντολέα του σχετική με αποζημίωση, είτε για απώλεια ή αβαρίες του εμπορεύματος κατά τη διάρκεια της μεταφοράς είτε για καθυστέρηση της παράδοσής του, καθώς και τα αποτελέσματα της αξίωσης αυτής επί της συμβατικής του ευθύνης·

4. να γνωρίζει τους κανόνες και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση CMR περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων·

σε σχέση με την οδική μεταφορά επιβατών:

5. να είναι σε θέση να αναλύει τυχόν αξίωση του εντολέα του σχετική με ζημίες που προκλήθηκαν στους επιβάτες ή τις αποσκευές τους από ατύχημα που συνέβη κατά τη μεταφορά ή σχετική με τυχόν ζημίες που οφείλονται σε καθυστερήσεις, καθώς και τα αποτελέσματα της αξίωσης αυτής επί της συμβατικής του ευθύνης.

Β. **Στοιχεία εμπορικού δικαίου**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών:

1. να γνωρίζει τους προβλεπόμενους όρους και διατυπώσεις για την άσκηση της σχετικής εμπορικής δραστηριότητας, καθώς και τις γενικές υποχρεώσεις των οδικών μεταφορέων (εγγραφή σε μητρώα, εμπορικά βιβλία κ.λπ.), καθώς και τις συνέπειες τυχόν πτώχευσης·

2. να έχει κατάλληλες γνώσεις των διαφόρων τύπων εμπορικών εταιρειών, καθώς και των κανόνων σύστασης και λειτουργίας τους.

Γ. **Στοιχεία εργατικού δικαίου**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών, να γνωρίζει τα εξής:

1. τον ρόλο και τη λειτουργία των διαφόρων κοινωνικών θεσμικών οργάνων που υπεισέρχονται στον τομέα των οδικών μεταφορών (εργατικά συνδικάτα, επιτροπές επιχειρήσεων, εκπρόσωποι προσωπικού, επιθεωρητές εργασίας κ.λπ.)·

2. τις υποχρεώσεις των εργοδοτών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης·

[1] Απόφαση 85/368/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για την αντιστοιχία των τίτλων επαγγελματικής εκπαίδευσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 199 της 31.7.1985, σ. 56).

3. τους εφαρμοστέους κανόνες στις συμβάσεις εργασίας των διαφόρων κατηγοριών εργαζομένων στις επιχειρήσεις οδικών μεταφορών (τύπος συμβάσεων, υποχρεώσεις των αντισυμβαλλομένων μερών, όροι και διάρκεια εργασίας, άδειες μετ' αποδοχών, αμοιβές, αθέτηση όρων της σύμβασης κ.λπ.)·

4. τους εφαρμοστέους κανόνες σε θέματα χρόνου οδήγησης, χρόνου ανάπαυσης και χρόνου εργασίας, και ιδίως τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 561/2006, της οδηγίας 2002/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], και της οδηγίας 2006/22/ΕΚ, καθώς και τα πρακτικά μέτρα εφαρμογής των κανονισμών αυτών και

5. τους εφαρμοστέους κανόνες σε θέματα αρχικής και συνεχούς εκπαίδευσης των οδηγών, ιδίως εκείνους που απορρέουν από την οδηγία 2003/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2].

Δ. **Στοιχεία φορολογικού δικαίου**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών, να γνωρίζει τους κανόνες σχετικά με:

1. τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) με τον οποίο επιβαρύνονται οι υπηρεσίες μεταφοράς·

2. τον φόρο κυκλοφορίας των οχημάτων·

3. τους φόρους με τους οποίους επιβαρύνονται ορισμένα οχήματα που χρησιμοποιούνται στην οδική μεταφορά εμπορευμάτων, καθώς και τα διόδια και τα τέλη χρήσης που εισπράττονται για τη χρήση ορισμένων έργων υποδομής·

4. τη φορολογία εισοδήματος.

Ε. **Εμπορική και χρηματοοικονομική διαχείριση της επιχείρησης**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών:

1. να έχει γνώση των νομικών διατάξεων και των πρακτικών που διέπουν τη χρήση επιταγών, συναλλαγματικών, γραμματίων, πιστωτικών καρτών και άλλων μέσων ή μεθόδων πληρωμής·

2. να γνωρίζει τις διάφορες μορφές πίστωσης (τραπεζική πίστωση, ενέγγυο πίστωση, κατάθεση εγγύησης, ενυπόθηκη πίστωση, χρηματοδοτική μίσθωση, μίσθωση, εκχώρηση απαιτήσεων κ.λπ.), καθώς και τις επιβαρύνσεις και τις υποχρεώσεις που αυτές συνεπάγονται·

3. να γνωρίζει τι είναι ισολογισμός, πώς παρουσιάζεται και να είναι σε θέση να τον ερμηνεύει·

4. να μπορεί να διαβάζει και να ερμηνεύει έναν λογαριασμό κερδών και ζημιών·

5. να μπορεί να πραγματοποιεί ανάλυση της χρηματοοικονομικής κατάστασης και της αποδοτικότητας της επιχείρησης, βασιζόμενος ιδίως σε χρηματοοικονομικούς δείκτες·

6. να είναι σε θέση να καταρτίζει προϋπολογισμό·

7. να γνωρίζει τα διάφορα στοιχεία που συνθέτουν το κόστος παραγωγής της επιχείρησης (σταθερό κόστος, μεταβλητό κόστος, κεφάλαιο κίνησης, αποσβέσεις κ.λπ.), και να είναι σε θέση να το υπολογίζει ανά όχημα, ανά χιλιόμετρο, ανά επιβάτη ή ανά τόνο·

8. να μπορεί να συντάσσει οργανόγραμμα για τον συνολικό αριθμό των απασχολουμένων στην επιχείρηση και να διαμορφώνει προγράμματα εργασίας κ.λπ.·

9. να γνωρίζει τις βασικές αρχές έρευνας της αγοράς (marketing), προώθησης των πωλήσεων μεταφορικών υπηρεσιών, επεξεργασίας πελατολογίων, διαφήμισης, δημοσίων σχέσεων κ.λπ.·

10. να γνωρίζει τις διάφορες κατηγορίες ασφάλισης στον κλάδο των οδικών μεταφορών (ασφάλιση ευθύνης, προσώπων, αγαθών, αποσκευών), καθώς και τις αντίστοιχες εγγυήσεις και υποχρεώσεις που συνεπάγονται οι ασφάλειες αυτές·

11. να γνωρίζει τις τηλεματικές εφαρμογές (ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων) στον τομέα των οδικών μεταφορών·

σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων:

[1] Οδηγία 2002/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών (ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 35).

[2] Οδηγία 2003/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2003, σχετικά με την αρχική επιμόρφωση και την περιοδική κατάρτιση των οδηγών ορισμένων οδικών οχημάτων τα οποία χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά εμπορευμάτων ή επιβατών (ΕΕ L 226 της 10.9.2003, σ. 4).

12. να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κανόνες τιμολόγησης των υπηρεσιών οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων αλλά και να γνωρίζει τη σημασία και τις επιπτώσεις των διεθνών εμπορικών όρων Incoterms·

13. να γνωρίζει τις διάφορες κατηγορίες βοηθητικών επαγγελμάτων μεταφορών, τον ρόλο τους, τα λειτουργικά τους καθήκοντα και το καθεστώς που ενδεχομένως τα διέπει·

σε σχέση με την οδική μεταφορά επιβατών:

14. να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κανόνες για τους ναύλους και τη διαμόρφωση των τιμών στη μεταφορά επιβατών με δημόσια και ιδιωτικά μέσα·

15. να μπορεί να εφαρμόζει τους κανόνες τιμολόγησης των υπηρεσιών οδικής μεταφοράς επιβατών.

ΣΤ. **Πρόσβαση στην αγορά**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών, να γνωρίζει τα εξής:

1. τις ρυθμίσεις που διέπουν τον επαγγελματικό κλάδο των οδικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων, καθώς και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις για την εκμίσθωση βιομηχανικών οχημάτων και την υπεργολαβία και ιδίως τους κανόνες που αφορούν την τυπική οργάνωση του επαγγέλματος, την πρόσβαση στο επάγγελμα, τις άδειες που χορηγούνται για τις ενδοκοινοτικές και εξωκοινοτικές οδικές μεταφορές, τον έλεγχο και τις κυρώσεις·

2. τις ρυθμίσεις που διέπουν τη σύσταση επιχείρησης οδικών μεταφορών·

3. τα διάφορα έγγραφα που απαιτούνται για την εκτέλεση δρομολογίων οδικής μεταφοράς και να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή διαδικασίες εξακρίβωσης για να διασφαλίζει την ύπαρξη, τόσο στην επιχείρηση όσο και επί των οχημάτων, νομότυπων εγγράφων για κάθε πραγματοποιούμενη μεταφορά, και ιδίως των εγγράφων που αφορούν το όχημα, τον οδηγό, το εμπόρευμα ή τις αποσκευές·

σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων:

4. τους κανόνες που διέπουν την οργάνωση της αγοράς των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων, καθώς και τους κανόνες των γραφείων ναύλωσης και της εφοδιαστικής·

5. τις διατυπώσεις για τη διέλευση συνόρων, τον ρόλο και την έκταση εφαρμογής των παραστατικών Τ και των δελτίων TIR, καθώς και των υποχρεώσεων και ευθυνών που συνεπάγεται η χρήση τους·

σε σχέση με την οδική μεταφορά επιβατών:

6. τους αντίστοιχους κανόνες οργάνωσης της αγοράς οδικών μεταφορών επιβατών·

7. τους κανόνες που ισχύουν για την έναρξη δρομολογίων και την κατάρτιση σχεδίων μεταφοράς.

Ζ. **Τεχνικά πρότυπα και τεχνικές πτυχές εκμετάλλευσης**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών:

1. να γνωρίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται για τα βάρη και τις διαστάσεις των οχημάτων στα κράτη μέλη, καθώς και τις διαδικασίες που ισχύουν για τις έκτακτες μεταφορές κατά παρέκκλιση από τους κανόνες αυτούς·

2. να είναι σε θέση να επιλέγει, ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης, τα οχήματα και τα ιδιαίτερα στοιχεία τους (πλαίσιο, κινητήρας, όργανα μετάδοσης της κίνησης, συστήματα πέδησης κ.λπ.)·

3. να γνωρίζει τις διατυπώσεις έγκρισης, ταξινόμησης και τεχνικού ελέγχου των οχημάτων αυτών·

4. να μπορεί να λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που απαιτούνται για την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από τις εκπομπές των μηχανοκίνητων οχημάτων, καθώς και για την καταπολέμηση της ηχορύπανσης·

5. να μπορεί να καταρτίσει προγράμματα περιοδικής συντήρησης των οχημάτων και του εξοπλισμού τους·

σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων:

6. να γνωρίζει τους διάφορους τύπους μέσων διακίνησης φορτίων και φόρτωσης (οπίσθια πλατφόρμα φορτοεκφόρτωσης, εμπορευματοκιβώτια, παλέτες κ.λπ.) και να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή μεθόδους και οδηγίες για τις εργασίες φορτοεκφόρτωσης εμπορευμάτων (κατανομή του βάρους, στοίχιση, στοιβασία, σφήνωση φορτίου κ.λπ.)·

7. να γνωρίζει τις διάφορες τεχνικές συνδυασμένων οδικών-σιδηροδρομικών μεταφορών ή με πορθμεία roll on/roll off·

8. να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή τις διαδικασίες που στοχεύουν στην τήρηση των κανόνων μεταφοράς επικίνδυνων εμπορευμάτων και αποβλήτων, ιδίως των κανόνων που απορρέουν από την οδηγία 2008/68/ΕΚ ([1]) και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 ([2]),

9. να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή τις διαδικασίες για την τήρηση των κανόνων μεταφοράς ευπαθών τροφίμων, ιδίως των κανόνων που απορρέουν από τη συμφωνία για τις διεθνείς μεταφορές ευπαθών τροφίμων και για τον ειδικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται για τις μεταφορές αυτές (ATP)·

10. να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή τις διαδικασίες για την τήρηση των ρυθμίσεων σχετικά με τη μεταφορά ζώντων ζώων.

Η. **Οδική ασφάλεια**

Ο υποψήφιος οφείλει, ιδίως, σε σχέση με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών:

1. να γνωρίζει τα προσόντα που απαιτούνται για το προσωπικό οδήγησης (άδεια οδήγησης, ιατρικά πιστοποιητικά, βεβαιώσεις επάρκειας κ.λπ.)·

2. να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή συγκεκριμένα μέτρα για να διασφαλίζει ότι οι οδηγοί τηρούν τους κανόνες, τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς κυκλοφορίας που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη (όρια ταχύτητας, κανόνες προτεραιότητας, στάση και στάθμευση, χρήση φανών, οδική σήμανση κ.λπ.)·

3. να μπορεί να δίνει στους οδηγούς οδηγίες για τον έλεγχο τήρησης των κανόνων ασφαλείας, αφενός, για την κατάσταση του τροχαίου οδικού εξοπλισμού του και του φορτίου και, αφετέρου, για οδήγηση με στόχο την πρόληψη των ατυχημάτων·

4. να μπορεί να καθιερώσει διαδικασίες συμπεριφοράς σε περίπτωση ατυχήματος και να θέτει σε εφαρμογή κατάλληλες διαδικασίες για την αποφυγή επανάληψης ατυχημάτων ή σοβαρών παραβάσεων·

5. να μπορεί να θέσει σε εφαρμογή διαδικασίες ασφαλούς στοιβασίας των εμπορευμάτων και να γνωρίζει τις σχετικές τεχνικές·

σε σχέση με την οδική μεταφορά επιβατών:

6. να έχει στοιχειώδεις γνώσεις της γεωγραφικής διάταξης του οδικού δικτύου των κρατών μελών.

ΙΙ. **ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ**

1. Τα κράτη μέλη θα οργανώνουν υποχρεωτική γραπτή εξέταση, την οποία μπορούν να συμπληρώνουν με προφορική εξέταση, προκειμένου να εξακριβώνουν εάν οι υποψήφιοι οδικοί μεταφορείς διαθέτουν το απαιτούμενο επίπεδο γνώσεων στα θέματα που αναφέρονται στο μέρος Ι και, ιδίως, ότι είναι σε θέση να χρησιμοποιούν τα σχετικά εργαλεία και τεχνικές και να εκπληρώνουν τα προβλεπόμενα εκτελεστικά και συντονιστικά καθήκοντα.

α) Η υποχρεωτική γραπτή εξέταση θα συνίσταται σε δύο δοκιμασίες, οι οποίες είναι οι ακόλουθες:

i) γραπτό ερωτηματολόγιο είτε πολλαπλών επιλογών (multiple choice) (τέσσερις εναλλακτικές απαντήσεις) ή ερωτήσεων απευθείας απάντησης, είτε συνδυασμού των δύο συστημάτων,

ii) γραπτές ασκήσεις/μελέτες περιπτώσεων.

Κάθε δοκιμασία θα είναι ελάχιστης διάρκειας δύο ωρών.

β) Στην περίπτωση που οργανώνεται προφορική εξέταση, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν ως προϋπόθεση συμμετοχής να έχει επιτύχει ο υποψήφιος στη γραπτή εξέταση.

([1]) Οδηγία 2008/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τις εσωτερικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων (ΕΕ L 260 της 30.9.2008, σ. 13).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1).

2. Εάν τα κράτη μέλη οργανώνουν επίσης προφορική εξέταση, πρέπει να προβλέπουν για καθεμία από τις τρεις δοκιμασίες στάθμιση των βαθμών με συντελεστές, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη του 25 % ούτε ανώτερη του 40 % της συνολικής βαθμολογίας.

   Εάν τα κράτη μέλη οργανώνουν μόνο γραπτή εξέταση, οφείλουν να προβλέπουν, για κάθε δοκιμασία, στάθμιση των βαθμών με συντελεστές, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη του 40 % ούτε ανώτερη του 60 % της συνολικής βαθμολογίας.

3. Στο σύνολο των δοκιμασιών, οι υποψήφιοι οφείλουν να επιτύχουν μέσο όρο τουλάχιστον 60 % του συνόλου της δυνατής βαθμολογίας, χωρίς όμως η βαθμολογία κάθε δοκιμασίας να μπορεί να είναι κατώτερη του 50 % της συνολικής δυνατής βαθμολογίας. Ένα κράτος μέλος μπορεί, μόνον για μια δοκιμασία, να μειώνει το ποσοστό από 50 % σε 40 %.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Χαρακτηριστικά ασφαλείας του πιστοποιητικού επαγγελματικής επάρκειας

Το πιστοποιητικό πρέπει να φέρει τουλάχιστον δύο από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά ασφαλείας:

— ολόγραμμα,

— ειδικές ίνες στο χαρτί οι οποίες γίνονται ορατές κάτω από υπεριώδη ακτινοβολία,

— μία τουλάχιστον γραμμή με μικροστοιχεία (εκτύπωση που γίνεται ορατή μόνο με μεγεθυντικό φακό και δεν αναπαράγεται με φωτοαντιγραφικά μηχανήματα),

— ανάγλυφους χαρακτήρες, σύμβολα ή σχέδια,

— διπλή αρίθμηση: αύξοντα αριθμό και αριθμό έκδοσης,

— σχέδιο ασφαλείας του φόντου με σύμπλεκτες κυματοειδείς γραμμές και εκτύπωση με ιριδισμό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Υποδειγμα πιστοποιητικου επαγγελματικής επάρκειας

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

(Χρώμα Pantone μπεζ, χαρτί μεγέθους DIN A4 από κυτταρίνη, 100 g/m^2 ή περισσότερο)

(Κείμενο συνταγμένο στην, στις ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους που εκδίδει το πιστοποιητικό)

Διακριτικό σήμα του κράτους μέλους (1) που εκδίδει το πιστοποιητικό

Ονομασία της αρχής ή του εξουσιοδοτημένου οργάνου (2)

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΔΙΚΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ/ΕΠΙΒΑΤΩΝ (3)

Αριθ. ……

Οι κάτωθι ……

πιστοποιούμε ότι (4) ……

που γεννήθηκε στις ……(τόπος) ……

πέρασε επιτυχώς τις εξετάσεις (έτος: …… περίοδος: ……) (5) που απαιτούνται για τη χορήγηση πιστοποιητικού επαγγελματικής επάρκειας για οδικές μεταφορές εμπορευμάτων/επιβατών (3), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα (6).

Το παρόν πιστοποιητικό αποτελεί επαρκή απόδειξη της επαγγελματικής επάρκειας που αναφέρεται στο άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1071/2009.

Εκδόθηκε (τόπος) ……., στις (χρόνος) …… (7)

---

(1) Τα διακριτικά σήματα των κρατών μελών είναι τα ακόλουθα: (B) Βέλγιο, (BG) Βουλγαρία, (CZ) Τσεχική Δημοκρατία, (DK) Δανία, (D) Γερμανία, (EST) Εσθονία, (IRL) Ιρλανδία, (GR) Ελλάδα, (E) Ισπανία, (F) Γαλλία, (IRL) Ιρλανδία, (I) Ιταλία, (CY) Κύπρος, (LV) Λεττονία, (LT) Λιθουανία, (L) Λουξεμβούργο, (H) Ουγγαρία, (M) Μάλτα, (NL) Κάτω Χώρες, (A) Αυστρία, (PL) Πολωνία, (P) Πορτογαλία, (RO) Ρουμανία, (SLO) Σλοβενία, (SK) Σλοβακία, (FIN) Φινλανδία, (S) Σουηδία, (UK) Ηνωμένο Βασίλειο.

(2) Αρχή ή οργανισμός που έχει οριστεί προηγουμένως από κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έκδοση του παρόντος πιστοποιητικού.

(3) Διαγράφεται η περιττή μνεία.

(4) Ονοματεπώνυμο, τόπος και ημερομηνία γέννησης.

(5) Προσδιορισμός της εξέτασης.

(6) ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 51.

(7) Σφραγίδα και υπογραφή της αρμόδιας αρχής ή του εξουσιοδοτημένου οργάνου για την έκδοση του πιστοποιητικού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πλέον σοβαρές παραβάσεις κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο α)

1. α) Υπέρβαση κατά 25 % ή περισσότερο των μέγιστων χρονικών ορίων εξαήμερου ή δεκαπενθήμερου χρόνου οδήγησης.

   β) Υπέρβαση κατά 50 % ή περισσότερο, κατά τη διάρκεια ημερήσιας περιόδου εργασίας, του μέγιστου χρονικού ορίου ημερήσιου χρόνου εργασίας, χωρίς να υπάρχει διάλειμμα ή περίοδος συνεχούς ανάπαυσης 4,5 ωρών.

2. Έλλειψη εγκατάστασης ταχογράφου ή/και μηχανισμού για τον περιορισμό της ταχύτητας, ή δολία χρήση συσκευής ικανής να τροποποιήσει την καταγραφή στοιχείων στη συσκευή ελέγχου ή/και τον μηχανισμό για τον περιορισμό της ταχύτητας ή παραποίηση των φύλλων καταγραφής ή των δεδομένων που τηλεφορτώνονται από τον ταχογράφο ή/και την κάρτα οδηγού.

3. Οδήγηση χωρίς να έχει χορηγηθεί πιστοποιητικό τεχνικού ελέγχου εφόσον απαιτείται το έγγραφο αυτό δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας ή/και οδήγηση με ύπαρξη σοβαρότατου ελαττώματος μεταξύ άλλων στο σύστημα πέδησης, στις ράβδους διεύθυνσης, στους τροχούς/ελαστικά, στις αναρτήσεις ή στο αμάξωμα, δυνάμενη να δημιουργήσει άμεσο κίνδυνο για την οδική ασφάλεια σε τέτοιο βαθμό ώστε να ληφθεί απόφαση για ακινητοποίηση του οχήματος.

4. Μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων των οποίων η μεταφορά απαγορεύεται ή των οποίων η μεταφορά πραγματοποιείται με απαγορευμένο ή μη εγκεκριμένο περίβλημα ή χωρίς να έχει τεθεί επισήμανση ότι το όχημα μεταφέρει επικίνδυνα εμπορεύματα, με αποτέλεσμα να συνιστά απειλή για τη ζωή ή το περιβάλλον σε τέτοιο βαθμό ώστε να ληφθεί απόφαση για ακινητοποίηση του οχήματος.

5. Μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων χωρίς την κατοχή ισχύουσας άδειας οδήγησης ή μεταφορά από επιχείρηση χωρίς την κατοχή ισχύουσας κοινοτικής άδειας.

6. Οδήγηση με παραποιημένη κάρτα οδηγού ή με κάρτα της οποίας δεν είναι κάτοχος ο οδηγός ή η οποία έχει αποκτηθεί βάσει ψευδών δηλώσεων ή/και πλαστών εγγράφων.

7. Μεταφορά εμπορευμάτων καθ' υπέρβαση της μεγίστης επιτρεπομένης μεικτής μάζας κατά 20 % ή περισσότερο για οχήματα των οποίων το επιτρεπόμενο μεικτό βάρος υπερβαίνει τους 12 τόνους και κατά 25 % ή περισσότερο για οχήματα των οποίων το επιτρεπόμενο μεικτό βάρος δεν υπερβαίνει τους 12 τόνους.